

vidt det staar i hans Magt, sørger for, at de Sundhedsvedtægter, der gælde i København, overholdes, at det ikke bliver ved at gaa, som det hidtil er gaaet, at der staar Hundreder af elendige Kaserer, hvor Tuberkulosen hærger den fattige Befolkning, uden at der fra Sundhedsautoriteternes Side overhovedet gøres noget som helst. Jeg retter samtidig en Henstilling til den højtærede Justitsminister om at have sin Opmærksomhed henvendt paa de i hygiejnisk Henseende yderst slette Forhold, der knytte sig til mange af Lejehusene omkring ved vore Herregaarde. Der findes Sundhedskommissioner, der findes Sundhedsstyrelser, men der høres meget sjældent noget fra dem, og Ofrene for disse elendige Boligforhold, de syge, de svage, maa det hele Samfund være med at skatte til. Naar vi have Bestemmelser, der kræve en effektiv Kontrol med Menneskeboliger, bør disse Bestemmelser ogsaa overholdes, og naare, der staa for Overholdelsen af disse Vedtægter, ikke gøre deres Pligt, maa Samfundet forlange det af dem. Det er ganske særligt med Henblik paa de frygtelige Forhold, der ere raadende i de indre Bydele i København, at jeg retter denne Henvendelse til den højtærede Justitsminister. Jeg gør det saa meget mere, som Formanden for Sundhedskommissionen i København, Politidirektør Eugen Petersen, har erklæret, at for ham spiller Hensynet til Grundejerne en større Rolle end Hensynet til de mange Mennesker, som bo i de paagældende Ejendomme.

Justitsministeren (Bilow): Den Henvendelse, som det ærede Medlem (Sabroe) rettede til mig, skal jeg tage under Overvejelse. Den af det ærede Medlem anførte Udtalelse af Politidirektør Eugen Petersen kan jeg naturligvis hverken bekræfte eller afkræfte paa nogen Maade. Den lød noget ejendommelig, men jeg kan selvfølgelig ikke tage Stilling til den her.

Sabroe: Politidirektøren er bleven interviewet af „Social-Demokraten“, til hvis Medarbejder han har udtalt, at man ikke fulgte disse Sundhedsvedtægters enkelte Bestemmelser, fordi Hensynet til Grundejerne og Hensynet til dem, der skulde bo i de paagældende Ejendomme, for ham spillede en ret betydelig Rolle. Dette Interview er ikke paa nogen Maade blevet dementeret af Politidirektøren.

Justitsministeren (Bilow): Denne sidste Gengivelse var jo ogsaa noget en

Modifikation af, hvad det ærede Medlem sagde i sin første Udtalelse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 64 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Vragning af Fisk paa Færøerne.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 6400).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets §§ 1—10 samt dets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Ærste Behandling af Forslag til Lov om Rentebevillinger.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 361).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget som Helhed sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Som ærede Medlemmer ville have set, er Lovforslaget i Landstinget undergaaet nogle Forandringer, som dog ikke have reel Betydning, men kun mere formel Betydning. Jeg tror at turde sige, at de maaske i nogen Grad klarere udtrykke, hvad der er Tanken, og hæve nogle Tvivl, som hernede bleve rejste, f. Eks. med Hensyn til, hvorvidt Lovforslaget ikke vilde virke saaledes, at Færingerne kom til at betale Stempel, hvad de ikke gøre nu.